

בש"פ 7350/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד פיומי, יחיא אבו חג'לה

בבית המשפט העליון

בש"פ 7350/16

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. מוחמד פיומי

2. יחיא אבו חג'לה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

בשם המבקשת: עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיב 1: עו"ד גיל פרידמן

החלטה בעניין המשיב 1

1. בקשת המדינה להארכת מעצר המשיבים מכוח סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מיום 30.9.2016, או עד למתן פסק דין בת"פ 66161-12-15, לפי המוקדם.

2. ביום 31.12.2015 הוגש נגד המשיבים כתב אישום בעבירות נשק. כתב האישום מייחס למשיבים ששה אישומים

עמוד 1

בגין סדרת מעשים של רכישת נשק, סחר בנשק ועסקה אחרת בנשק בשנים 2013-2015, ועבירות נלוות להן, לפי סעיפים 144א, 144(ב), 144(ב2) בצירוף סעיפים 25, 31 ו-499(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) קיבל את הבקשה והורה על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים. באי כוח המשיבים הסכימו כי קיימות ראיות לכאורה לאישומים, ולפיכך הדיון התמקד בעילת המעצר. בית המשפט קבע, כי משמדובר בעבירות בטחון קמה עילת מעצר סטטוטורית, וכי נוכח רמת המסוכנות העולה מפרטי האישומים ומעורבותם העמוקה של המשיבים במעשים - לא ניתן לאינה בחלופת מעצר (החלטות מיום 7.1.2016 (המשיב 2) ומיום 13.3.2016 (המשיב 1) במ"ת 66193-12-15).

4. משחלפו תשעה חודשי מעצר הגישה המדינה את הבקשה שלפני להארכת מעצרו של המשיבים. בבקשה נטען, כי מסוכנותם הגבוהה של המשיבים נלמדת מחומרת עבירות הנשק שביצעו לאורך תקופה ממושכת, תוך עמידה בקשר עם גורמים עברייניים אחרים העוסקים בעבירות נשק. המשיבה שבה והפנתה להחלטת בית המשפט המחוזי לפיה נוכח מידת המסוכנות לא ניתן לאינה בחלופת מעצר.

אשר להתקדמות בירור התיק העיקרי, המשיבה ציינה כי טרם החלה שמיעת ההוכחות, אך זאת בעיקר נוכח בקשות הדחייה מטעם המשיבים. כתב האישום הוקרא ביום 31.12.2015, ולאחריו הגישו המשיבים מספר בקשות דחייה לצורכי ניהול משא ומתן לסיום ההליך, ולאחריהן ביקש המשיב 1 הארכות מועד להגשת המענה לאישום מטעמו, תוך החלפת ייצוג אשר נשלמה אך בראשית ספטמבר 2016. בשלב זה נקבעו שלושה מועדי הוכחות בחודש דצמבר. המדינה הגישה בקשה לקבוע מועדים נוספים, ובית המשפט הבהיר בהחלטתו כי העומס הרב ביומנו אינו מאפשר קביעת מועדים נוספים, אך ככל שיתפנו מועדי דיון יקצה אותם לתיק זה.

5. המשיב מס' 2 הודיע על הסכמתו להארכת מעצרו, וביום 22.9.2016 הוריתי על הארכת מעצרו, ולפיכך החלטתי זו מתייחסת אך למשיב מס' 1 (להלן: המשיב).

6. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה תוך שצינה כי הסיבה העיקרית לעיכוב בהליך העיקרי הייתה משא-ומתן שהתנהל בין הצדדים בגינו התבקשו דחיות מוסכמות. בינתיים נקבעו 3 מועדי דיון במהלך חודש דצמבר, בהם צפויים להעיד מרבית עדי התביעה. מנגד, טען בא כוח המשיב כי אמנם מדובר בהארכה ראשונה בלבד אך לא צפוי כי המשפט יסתיים במהלכה, ועל כן יש הצדקה לבחון כיום חלופת מעצר. בתום הדיון הוריתי על הארכת מעצר המשיב עד להחלטה בבקשה.

דיון והכרעה

7. לאחר בחינת טענות הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב

התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 5457/16 מדינת ישראל נ' חנניאייב (12.7.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016); בש"פ 7311/16 מדינת ישראל נ' נמרי (27.9.2016)).

9. המעשים בהם מואשם המשיב הם חמורים ביותר ומצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לשלום הציבור. כמפורט לעיל, המשיב מואשם בעבירות נשק רבות וחמורות אותן ביצע לאורך תקופה ממושכת. המדובר בפעילות שיטתית מתמשכת של סחר בכלי נשק מגוונים, תוך קשר עם גורמים עברייניים בישראל ובשטחים. נוכח המסוכנות הנובעת מעבירות של סחר בנשק, רק במקרים חריגים ניתן לאיין מסוכנות זו על ידי חלופת מעצר.

10. בנסיבות אלה, למרות התמשכות ההליכים, כאשר מדובר בהארכה וראשונה וכאשר עיקר העיכוב נבע ממשא-ומתן בין הצדדים, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב. בינתיים גם נקבעו כאמור 3 דיוני הוכחות במהלך חודש דצמבר 2016, ויש לקוות כי יעשה מאמץ להאיץ את קצב התקדמות הדיונים בתיק.

11. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב- 90 ימים החל מיום 30.9.2016, או עד למתן פסק דין בת"פ 66161-12-15, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באלול התשע"ו (29.9.2016).

ש ו פ ט